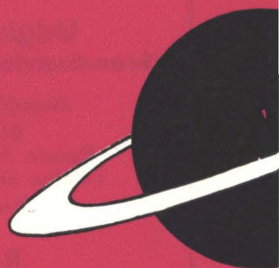

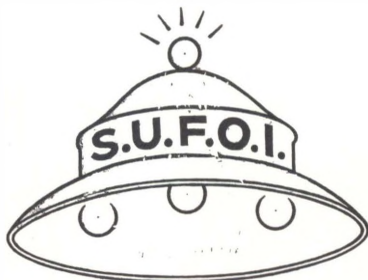
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Nov. 1963

**Pris 2,00 kr.
Incl. oms.**

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

TIL UFO-NYT's abonnenter

Med december nummeret er Deres UFO-NYT abonnement for 1963 udløbet.

Ønsker De at modtage UFO-NYT også i 1964, og det håber vi, at De gør, beder vi Dem venligst sende 24 kr. på medfølgende giroindbetalingskort.

I 1964 vil vi prøve noget nyt — foreløbigt for 1 år

Vi vil udvide sideantallet fra 24 til 36 sider pr. nummer — og til gengæld kun udsende 6 numre — et hveranden måned fra februar.

Der er mange årsager til, at vi forsøger denne fremgangsmåde. Den vægtigste er, at vi ikke kan blive ved at holde til det enorme arbejdspress, vi er udsat for. En anden side er, at udgifterne er for store. Vi har både oms, forhøjede trykkeudgifter og forhøjede posttakster at slås med, og endelig er der hensynet til vore frivillige oversættere.

Det er altså ingen grille, men en velovervejet og nødvendig aktion for overhovedet at kunne fortsætte.

Vi beder vore abonnenter i Norge, Sverige og Finland om at indsende beløbet på en international post-anvisning.

Øg så undlader vi ikke at gøre opmærksom på, at der kun vil blive trykt det antal UFO-NYT, som vi har modtaget betaling for pr. 10. januar 1964.

Venlig hilsen

Jytte og H. C.

mini 5, 7, 9, 10, 11 og 12. Gemini bliver afprøvet i ubemandet stand i 1963—64 og i bemanded 1964—67. NASA har udvalgt 9 nye astronauter til at føre Gemini. Det er følgende:

Fra USAF:

- 1 Major Frank Bormann, 35 år,
- 2 kaptajn James A. McDivitt, 34 år,
- 4 kaptajn Edward H. White, 32 år.
- 3 kaptajn Thomas P. Stafford, 33 år, og

Fra flåden:

- 5 Løjtnant Charles Conrad, 33 år,
- 6 kaptajnløjtnant James A. Lowell, 35 år, og
- 7 kaptajnløjtnant John W. Young, 33 år.

Civile:

- 8 Test-pilot Elliot M. See, 36 år, og
- 9 X—15-pilot Neil A. Armstrong, 33 år.
- 10 nye bliver udvalgt dette efterår.

H.S.

INDEHOLDER bl. andet

Teknisk aktuelt.....	205
UFO-observationer over Skandinavien	206
Aktuelt fra Bergen	209
UFO-NYT 1964	211
Livsvidenskab	214
Spørgsmål og svar	215
Er Venus og Mars beboet.....	220
Vil vi erobre Mars	224

Teknisk Aktuelt

(Ought to be translated).

Sovjet: Under et besøg på Cuba i oktober udtalte den kvindelige rumpilot Valentina Tereshkova følgende:

„Sovjet vil i nær fremtid sende et rumskib til en fremmed planet. Dette rumskib skal starte fra en jordomkredsende rumstation.

Det første måne-hold er allerede udpeget. Gagarin skal være chef, og jeg skal også med.”

Den 4. oktober var det i øvrigt 6 år siden, Sputnik 1 blev opsendt. Den sidste jorddrabant, Sovjet har opsendt inden denne dato, er Kosmos 19, som gik ind i en bane 519—270 km over Jorden. Amerikanske eksperter mener, at russerne vil foretage to rendez-vous forsøg med Vostok i 1964. (Et af disse forsøg vil muligvis omfatte tre rumskibe). Bygningen af rumstationen vil da kunne påbegyndes i 1965 og måneekspeditionen finde sted i 1967.

USA: Den 26. juli blev Syncom 2 opsendt. Den 40 kg tunge drabant befinder sig i en cirkulær bane 35.800 km over Jorden med en omløbstid på 24 timer. Kommunikationsudstyret fungerer perfekt. Syncom 1, som blev opsendt den 14. februar, kom også fint i bane, men blev tavs 5 timer efter opsendelsen. C. A. Honey har givet en grundig beskrivelse af projektet i juli-nummeret af UFO-NYT (side 125).

USAF fortsætter med opsendelsen af spiondrabarter, ca. 3 om måneden. Som eksempel kan nævnes, at SAMOS 15 blev opsendt den 6. september og at der blev opsendt en atomdrevet drabant den 28. september. SAMOS, som vejer 2500 kg og flyver i ca. 200 km's højde, har samme funktion som U-2 flyet: At fotografere Sovjet.

SATURN-raketten, der skulle opsende 8 tons vand, er udsat til midten af november. Måneraketten Ranger 6 skal op i december. H.S.

Se venligst fortsættelsen.

Jordiske rumskibe III

Gemini

(Ought to be translated).

Gemini-rumskibet er konstrueret af Mc-Donnell-firmaet i USA, det samme firma, som konstruerede Mercury-kapslen. Rumskibet vejer ca. 3,5 tons og kan rumme to mand. Dets primære formål er at træne astronauterne i rendez-vous-teknikken, som er nødvendig for en måneflyvning.

De to piloter sidder ved siden af hinanden i en kapsel, der i det ydre ligner Merkur-kapslen. De har hver sin udgirsruede placeret foran sig. Målene i forhold til Merkur-kapslen er:

Ydre mål:	20 % større,
vægt:	100 % større,
kabinerumfang:	50 % større.

Den 2500 kg tunge kabine er indvendig malet i lyse og venlige farver. I modsætning til Merkur-kapslen, der var forsynet med et nødtårn, der fjernede hele kabinen i tilfælde af uheld med raketten, har Gemini katapultsæder. Om bord befinder sig en elektronhjerne, så piloterne selv kan beregne kursen til det objekt, de skal mødes med i rummet. Dette „objekt” vil i de første forsøg være et AGENA-D trin. Efter sammenkoblingen kan piloterne anvende dette rakettrins tiloversblevne brændstof til at ændre deres bane yderligere. Tallene er:

Hastighedsændring: 1,28 km/sek.

Ændring af banehældningen: 1°.

Udover den 2,5 tons tunge kabine består rumskibet desuden af bremsraketter og orienteringsudstyr samt batterier. Disse dele, som tilsammen vejer 1 ton, afkastes før landingen. De er placeret i en metalcylinder under trykkabinens varmeskjold.

Uden rendez-vous med AGENA kan Gemini ændre kurs med 0,3° og 210 m/sek.

Da det er begrænset, hvor meget TITAN 2-raketten kan løfte, har man indrettet Gemini til to typer opgaver:

A: langture på op til 14 dage.

B: rendez-vous, varighed 2 dage.

Under langturene (Gemini 4, 6 og 8) medføres den maximale mængde af ilt, vand og mad, og kun en meget ringe mængde styrebrændstof.

Under rendez-vous-forsøgene er det lige omvendt. Rendez-vous-forsøgene vil blive foretaget med Ge-

UFO-observationer over Skandinavien

Ought to be translated.

I tidsrummet fra den 11. september til den 11. oktober 1963 er der til SUFOI's Rapportcentral indkommet 7 rapporter alle fra i år. Der er ikke indkommet nogle detektorvarslinger i samme tidsrum.

Fru AMH fra Karise befandt sig i sin have, da hun fik øje på et lysende objekt lavt over horisonten i syd. Det var den 25. august klokken 2230, og vejret var fint med helt klar himmel. Fruen kaldte på sin mand, og sammen iagttog de objektet i et minut. Formen var rund, og objektet drejede rundt om sig selv, samtidig med at det bevægede sig fremad i vandret flugt, dog afbrudt af små hop. Objektets farve var rødlig og gullig. På et vist tidspunkt blussede forenden af objektet op med en gul farve, men ellers var lysstyrken middel. Lyset pulserede. Der hørtes ingen lyde fra objektet. Det forsvandt af syne bag træer.

Fra Stevns springer vi til Nordjylland. Herr A. Jacobsen fortæller følgende: „Den 9. september, kl. var 1900, kom jeg trækkende med min knallert op til hovedgaden i Nørresundby. Da jeg ser op mod nordhimmelen, får jeg øje på et 1,5 cm stort objekt, der langsomt glider over himlen. Objektet var aflangt og metallisk grå af udseende. Jeg kunne ikke afgøre om objektet var skive- eller torpedoformet. Fra forenden af objektet reflekteredes sollyset kraftigt. Solen var for mig at se næsten nede og skjult bag et hus. I den retning, hvor objektet fløj, var himlen blå. Objektet blev mindre og mindre; til sidst sås kun solreflekset, der også forsvandt. Samlet observationstid var et halvt minut, og jeg hørte ikke nogen lyde fra objektet.”

Samme aften klokken ca. 2100 blev i ti minutter iagttaget først ét og senere ét til (eller det første igen) objekter fra et sted lidt syd for Viborg. Objekterne lignede stjerner eller satellitter på en prik, men de foretog manøvrer og stod af og til stille. Sådanne observationer er ikke ualmindelig, så vær derfor på vagt når De en dag får øje på en satellit. For det er måske alligevel noget andet.

På Als er der dannet en lille gruppe med unge mennesker. De har holdt en del observationsture, og

var heldige den 15. september klokken 2234 at se et objekt både med det blotte øje og gennem kikkerter. Forinden havde en af dem, nemlig C. Hede-gård Pedersen, den 13. september klokken 2003 set et andet objekt, der så ud som følger: Et 1,5 cm stort objekt med et rødt, konstant lys af middel lysstyrke. Det var omgivet af en hvid korona. Desuden havde objektet hale, der også var hvid. Efter at CHP havde fået øje på objektet, fløj det et stykke, slukkedes og kom igen et stykke længere henne. Det kom til syne i SØ og slukkedes i SV. Synet var ikke ledsaget af lyd-fænomener. Observationstid 1 minut.

Vi har modtaget en rapport lig den fra Viborg den 9. september. Et objekt mage til blev den 16. september fra 2130—2137 iagttaget af fem mennesker fra Fredensborg. Det foretog også manøvrer.

Den sidste rapport er fra København, fra Sundby. En skoleelev, Réne Fiege, iagttog den 28. september klokken 1950 hele 5 objekter. Objekterne kom til syne højt på himlen i SØ og slukkedes (forsvandt) i VSV i stjernebilledet Slangen. De fem objekter fløj ikke i nogen kunstfærdig formation, men ved siden af hinanden. De var grålige og 3 mm i udstrakt arm. Formen var som en spejderhat på højkant. I de fem sekunder, de blev iagttaget, gennemfløj de ovennævnte distance, så der var fart på.

ej

Scandinavian UFO-Sightings

During the period September 11th — October 11th reports of 7 sightings were received here.

August 25th: Karise/Denmark. A reddish and yellow circular object travelling NE—S. It was turning around its own axis. The track it followed was horizontal except for a few hops. Time: 2230—2231. Change of course. No sound. Size: 3 times a star. 1 witness.

September 9th: Nørresundby/Denmark. A grey, metallic and elliptical object, the size of a dime at arms length moving from NE-NNW in 30 seconds. The low sun was reflected from the frontpart of the object. Time: 1900. No sound.

September 9th: Two starlike objects performed maneuvers near Viborg, Denmark. No sound. Constant light. Time: 2055—2105. 2 witnesses.

September 13th: Nordborg/Denmark. A reddish square or oval-formed object, a dime at arms length. It had a white corona and a white tail. Light was constant. No sound. It travelled SE—SW. Time: 2003—2004.

September 15th: Nordborg/Denmark. A circular white object 1/10 inch performed some maneuvers while travelling S—SE. Light was strong and constant. No sound. Time: 2234—2238. 1 witness.

September 16th: Fredensborg/Denmark. A star-like object performed maneuvers. Size: Like a pea. The light was strong and constant. No sound. Disappeared upwards. Time: 2130—2137. 4 witnesses.

September 28th: Copenhagen/Denmark. Five grey objects moved from SE—WSW, — in 5 seconds. Size: 1/8inch at arms length. No sound. Form like a scouts hat raised in a vertical position. Time: 1950.

ej.

Obs.!

Mange efterlyser mere skandinavisk stof i UFO-NYT. VI gør det også! Det kan bl. a. afhjælpes ved indsamling af udklip fra aviser og tidsskrifter. Disse udklip kan f. eks. omhandle rumfart, astronomi, observationer eller andre emner af interesse for UFO-sagen. SUFOI har et abonnement på udklip, men det er ikke særlig omfattende. Derfor beder vi læserne om at sende så meget stof som muligt til *SUFOI's Udklipscentral, Lindevvej 29, Espergærde.*

Rapport fra Atlanterhavet

Ought to be translated.

Det britiske Admiralitet har anmodet navigatører verden over til at rapportere ting af interesse for søfarten. Det følgende er måske lidt uden for skibsfartens område, men er alligevel blevet rapporteret dertil af 2. styrmand Knud Rasmussen, t/t Kristine Mærsk.

„Den følgende observation blev gjort den 14. september 1963 klokken 0001 GMT, 0101 skibs-tid på rejse fra Fawley til Palermo.

Skibets position var 41°25' N, 10°28' V omkring 80 sømil fra Oporto. Kurs 181, fart 15,5

knob, vind NNØ, styrke 5, søgang styrke 4, klar himmel, sigt 7—8 sømil, barometertryk 760 mm og temperaturen 17 grader celcius.

Det uidentificerede flyvende objekt kom først til syne i kompasretningen 210° som en stjerne med et stærkt skin omkring sig. Jeg anslog objektets kurs til 330°, og det holdt den samme kurs gennem hele observationen.

Da objektet kom nærmere, syntes det at nærme sig havoverfladene, men holdt så alligevel den samme højde. På nærmere hold viste stjernen sig at være et strålende grønt lys, ikke helt grønt, men mere lig farven som morild har. Det havde en hale af grønt og orange lys. Foran det grønne lys befandt sig en masse små røde og orange lys, der endte med et purpurrødt lys. Da de sad på tværs af objektet, syntes de små lys at være en række ko-øjer, men de så ud til at bevæge sig. De eneste to lys, der syntes at holde samme afstand, var det grønne og det røde. Der syntes at komme et meget mindre objekt fra det store, men det kan have været et andet objekt, der var længere væk. Der forekom at være gnister rundt om objektet.

Objektet fløj med meget stor hastighed, umulig at sammenligne med nogen hastighed kendt af mig. Det er heller ikke muligt at fastslå højden, men en sekstant-måling, der blev foretaget senere mod en stjerne, som objektet passerede, viste en højde på 25°. Der hørtes ikke en lyd fra objektet, som blev observeret omkring 25 sekunder. Objektet var definitivt ikke en meteorsten eller et fly, endskønt jeg det første øjeblik troede, at det var et brændende fly. Jeg tror ikke, at objektet var en raket. — Det meste af tiden blev det observeret gennem kikkert. AB seaman Joaquin Riu Tomas, der var udkig på broen, iagttog ligeledes objektet.”

Deres Knud Rasmussen

... Vedlagt er en tegning, der såfremt man tegnede cigarform uden om de observerede objekter, ville blive til et moderskib med mange ko-øjer, hvad det sandsynligvis også har været.

ej.

*Fremskridt — det er at overvinde gamle
fordommers sejhed*

Dr. Sigmund

UFOer over Østrig

Der har i juli og august været livlig UFO-aktivitet over Østrig, og mange af observationerne har været interessante. Det følgende er et uddrag fra „UFO-Nachrichten“ fra oktober.

Herr Alexander Santner, der er kvæghyrde ved Saileralm nær Kleinreifling i Østrig havde læst i aviserne, at observationer af mærkelige himmelfænomener, skulle meldes til gendarmeriet. Inspektør Trauner fik travlt, thi Santner havde iagttaget den 27. juli samt 10., 11., 12., 16., 17. og 23. august!

Den 27. juli var herr og fru Santner til fods på vej hjem gennem fjeldet ved midnatstid, da de fik øje på en lysende kugle. Først troede de, at det drejede sig om en satellit, men kuglen blev pludselig stående stille. Kort tid efter fløj den afsted igen i forskellige retninger vinkelret på hinanden. Til sidst fløj den frem og tilbage i et område ved „Langlackermauern“. Af og til var kuglen kun få meter over jorden, som blev svagt oplyst, uden at danne skyggebilleder. Kuglen var 10 meter i diameter. Da Santner 20 minutter senere kom hjem, forsvandt kuglen ind i en anden dal. Senere eftersøgte Santner himmelen med sin kikkert (6x30) og opdagede, at objektet stod højt på himmelen og synede større end nogen kendt stjerne. Pludselig hørtes støj fra et fly, og hurtigt for objektet af sted mod øst. — Dagen efter sendte Santner sine sønner ud for at lede efter spor fra objektet, men de fandt ingen.

Den mest bemærkelsesværdige observation gjorde Santner sammen med sin familie den 12. august fra klokken 2230 til 0430 den følgende morgen. Han fortæller: „Et enkelt UFO, et „moderskib“ dukkede op i horisonten og blev stående 2—3000 meter over „Arzmauern“ (et fjeld). Fra dette moderskib udløstes hele sværme af flyvende objekter — der var måske fyrre eller halvtreds! De små objekter fløj over Saileralm i 300 meters højde og fløj ind og ud af huleindgange, der findes i fjeldet. I al den tid observationen varede, bevægede moderskibet sig kun lidt frem og tilbage. Klokken 0430 fløj moderskibet, den store roterende kugle, lidt nærmere, lyste kraftigt op, og straks kom alle de små objekter

tilbage og blev sluset ind gennem torpedorørs-lignende åbninger“.

Det fjeld, som UFO'erne interesserede sig for, er bemærkelsesværdigt, idet det er fyldt med gange og huler, hvoraf den største er spærret forsvarligt af af den østrigske Landesregierung. Der går rygter om, at det indeholder en smuk drypstenschule, og Santner hævder, at der også findes et ovalt bassin, hvor vandet altid står i en bestemt højde, selv om man ikke har fundet noget tilløb til bassinet. Ligeledes skulle bassinkanten være slebet fint og nøjagtigt til, så fint, at det kun kan være menneskeværk.

Den 23. august (formodentlig, idet datoen ikke er fastslået helt nøjagtigt i artiklen) gik tre mænd under ledelse af Santner ned i nogle af de huler, der blev besøgt af UFO'erne. Man fandt kraftig radioaktiv stråling, men intet andet. Om aftenen da man sad hos Santners (i alt 9 personer), dukkede, som på bestilling, et objekt op i øst klokken 2140. UFO'et var ca. 6 km væk. Det bevægede sig som et faldende blad og i zig-zag. Af og til stod det stille i minutter, og de faldt lys-intensiteten. Objektet så fuldmånestort ud i kikkert. Det var rundt, og der kunne ses 10 køjer langs midten af objektet. Der syntes at være et mørkere rotationspunkt, hvorfra mørke linier spandt sig ud mod kanten. Objektets størrelse ansløges til 50 meter i diameter. Af og til forsvandt objektet (slukkedes). Når det kom til syne igen (tændtes), noterede man kraftigt udslag på en magnetnål. Observationen varede i 50 minutter.

ej

Smånyt fra

UDKLIPSCENTRALEN

Nu gælder det venus

Sovjetiske videnskabsmænd har fastslået, at der findes ilt i atmosfæren på Venus, og at de atmosfæriske forhold på planeten stort set er identiske med forholdene på Jorden, meddelte Moskva radio i aftes.

Det var derfor, hed det i udsendelsen, tænkeligt, at planeten var beboet af menneskelige væsener.

I Moskva mener politiske iagttagere, at den sovjetiske opdagelse kan betyde en ændring af målsætningen i rumforskningen, som hidtil har været at

landsætte mennesker på Månen eller Mars, som begge er døde planeter. I stedet kan man nu tænke sig, at både USA og Sovjetunionen vil starte kapløbet om at nå den første beboelige planet, nemlig Venus. *Helsingør Dagblad*. 31. august 1963.

Mystisk isklump fra universet

Moskva (AP) Lige ved siden af en bondekone, der passede sin frugthave, faldt for et par uger siden en klump is på ca. fem kilo fra en skyfri himmel. Den viser sig sandsynligvis at være af vital betydning for rumforskningen, idet sovjetiske videnskabsmænd mener, at isen er af kosmisk oprindelse og har overlevet flugten ned gennem Jordens atmosfære.

Vendsyssel Tidende. 7. sept. 1963.

Tysk plan om et rumskib med el-kraft

På den 12. raket- og rumforskningkongres i Hamborg forelagde de tyske forskeres nestor, professor Hermann Oberth, en detaljeret skitse af et rumskib. Det er elektrisk og derfor billigere end alle tidligere projekter.

Professor Oberth fortalte, at hans fartøj ikke kan starte direkte fra Jorden, men må monteres på en omkring vor klode kredsende station. Rumskibet vil heller ikke være i stand til at lande på andre planeter, hvorfor besætningen må stige om i en særlig raket. Som energikilde for skibet skal inden for de indre planeters rækkevidde Solens stråler benyttes. I de ydre planeters kreds anvendes et termokernbatteri.

Efter beregningerne skal rumskibet kunne komme til Månen og tilbage igen på 6—7 dage, til Venus vil det vare 2—3 måneder, til Mars 3—4 måneder og til Jupiter 1—2 år.

Berlingske Tidende. 22 sept. 1963.

Der er tre stadier i en stor opdagelses historie. Først siger modstanderne, at opdagelsen er vanvittig; dernæst, at han er normal, men at hans opdagelse ikke har nogen virkelig betydning; og til sidst, at opdagelsen er betydningsfuld, men at det forøvrigt er noget, enhver har kendt længe.

Sigmund Freud.

Aktuelt fra Bergen

Ought to be translated

Lørdag den 5. oktober talte H. C. Petersen for medlemmer af realistforeningen ved Bergens universitet. Til foredraget, som var henlagt til ingeniørforeningens lokaler, var mødt 250 mennesker, hvilket betød fuldt hus. Desværre måtte en del gå med uforrettet sag, da dørene blev lukket lidt over klokken halv otte.

Foredragets titel var: „Når får vi vite sannheten om de flyvende tallerkener“, og der var god interesse, hvilket bl. a. en række fornuftige spørgsmål vidnede om.

Ugen før foredraget havde givet folk appetit på emnet — der var sket et og andet:

Mandag den 30. november var der observeret et UFO i nærheden af Bergen.

Onsdag den 3. oktober var et UFO ganske nær jorden — sandsynligvis landet — på en fjeldside under udsigtspunktet „Fløjen“.

Også andre steder blev der set UFOer. Pressen skrev:

B.A. 5/10: Mystik under Fløjen.

B.A. 7/10: Mærkelige lys igen, mystik over Tertnesfjorden.

B.A. 7/10: Flyvende tallerken landet i Bergen, mener dansk ekspert.

B.A. 8/10: Sort prik med rødt lys på den bergenske himmel.

B.A. 8/10: Lys bevægede sig over Ulriken.

Lørdag den 5. oktober udtalte H. C. Petersen sig til den norske radios aktuelt — udsendelsen kom søndag den 6. oktober klokken 18,50.

15 minutter senere indløb en ny rapport fra en „hr. E. H.“. Herom skrev B.A.:

Observationen blev gjort ca. et kvarter efter aktuelt-udsendelsen i radioen, hvor major Petersen kommenterede de observationer Per Christiansen og Leif Borge havde gjort torsdag morgen. Jeg havde også læst i avisen om disse observationer og syntes vor observation var mærkelig. Min kone og min svigermor derimod — havde ikke læst noget om dette i avisen eller hørt aktuelt.

Der skal hermed rettes en tak til de norske journalister for den sobre behandling af tildragelserne — og tak til initiativtagerne.

Tavshedsgruppen?

(Ought to be translated)

Når man befinder sig i centrum af UFO-arbejdet, er det meget svært at få arbejdsro — modsat jo længere man kommer ud i periferien!

I centrum samles et stort antal tråde fra lige så mange forskellige indstillinger og steder. Nysgerige, videbegærlige, hjælpende, hånende, bedrevide, truende og meget, meget mere. Man kan faktisk tale om en positiv og en negativ halvdel. Den negative er, hvad vi i dag kalder tavshedsgruppen.

Selv om visse spor peger i retning af en organiseret modstand, har man aldrig kunnet finde den — kun kunnet ane den.

Tavshedsgruppen har da indtil nu stået som et begreb for den masse, som er imod offentliggørelsen af sandheden om de flyvende tallerkener og altså dækkende ortodoksismen i alle dens mange afskyninger.

Men der har været andet og mere, og er det stadig:

Hvor blev Allingham af?

Hvorfor begik Jessup selvmord?

Hvem bragte Bender ind i sindsygens grænseland?

Hvem fik Gloria Lee til at sulte sig ihjel?

Der kunne nævnes i snesevis af andre konkrete tildragelser, men de ligger alle uden for vor rækkevidde.

Et er imidlertid inden for rækkevidde — skal vi kigge lidt på det?

Vi kender alle George Adamski (G.A.) gennem hans bøger. Først „Flyvende Tallerkener er landet” så „100 spørgsmål og svar”, „Ombord i rumskibe” og „Flyvende tallerkeners farvel” foruden „Telepati” og „Cosmis Science”.

Kort tid efter at den første bog var udkommet, blev G.A. tilbudt 50.000 \$, hvis han ville erklære, at hans bog var science fiction!

Vi, der kender ham personligt, kan let se for os, hvordan han reagerede! Han bad dem gå ad H... til.

Kort tid derefter modtog han et truselsbrev, hvor „man” meddelte ham, at han ville blive myrdet, hvis han ikke afgav den ønskede erklæring.

Brevet opbevares hos G.A.'s sagfører.

Så prøvede „man” andre veje. Et antal gange blev han i sene nattetimer underkastet „forhør”, der grænsede til tortur!

Hvem var disse mænd? G.A. siger, at de tilhører en international organisation, men stort mere vil han ikke ud med.

I 1959 mødte han atter oppositionen i form af en organiseret kampagne! De fleste husker sikkert, hvordan han i Sveits blev mødt med rådnæ æg og tomater, efter at han i Australien havde fået et tips om, at noget sådant var under udvikling, og i England havde set det tage sin begyndelse.

Da han kom hjem, opdagede han, at der også var sket noget der!

I mange år — også længe før G.A. fik noget at gøre med tallerkensagen — havde han masser af mennesker omkring sig. En del af disse tilbød deres hjælp, da verdens øjne i 1952 rettedes imod ham, og han blev UFO-sagens vigtigste enkeltbrik med alt det arbejde og besvær, som det medfører. Disse hjælpere — kvinder som mænd — blev hans bolværk, og det red alle storme af, — indtil et nyt våben blev taget i brug.

G.A.'s valgsprog har alle dage været: „For den vise er et ord nok”. Det åbnede paradoksalt nok vejen for hans modstandere, så de kunne gennembyrde bolværket.

For år tilbage — efter at alle andre forsøg på at bringe G.A. til tavshed var mislykkedes — lagdes tilsyneladende alle tiders snedige plan.

En amerikaner kom til G.A. og tilbød at hjælpe ham — fordi, sagde han — G.A. var den eneste kontaktperson, som han fæstede lid til!!

G.A., som stoler på alle mennesker, indtil de viser sig uværdige til denne tillid, optog manden i kredsen af interesserede og venner. En gang var han til stede ved en kontakt — de to mænd kom hinanden stadig nærmere.

Da G.A. i 1959 vendte hjem fra Europa, fandt han som nævnt meget ændret. Bl. a. havde hans nærmeste medarbejder gennem mere end 15 år Lucy Mc Ginnis vendt ham ryggen, idet hun sagde, at alt, hvad Adamski havde skrevet og fortalt, var løgn og fri fantasi. Kun kontakten i ørkenen var sandfærdig!! (Hun var selv til stede).

Det var et meget hårdt slag for G.A., men til alt

held stod der en kvalificeret afløser klar — næsten som sendt af forsynet, som han udtrykte sig. *Mr.*

C. A. Honey holdt sit indtog på UFO-arenaen.

G.A. roste ham i høje vendinger, og opfordrede alle medarbejdere til at samarbejde! Endnu anede han ikke, hvad der var under udvikling!

Mr. Honey udgav et UFO-blad, og snart erklærede G.A., at han overdrog sine tidligere aktiviteter til Mr. Honey for at hellige sig „Cosmic Philosophy” og „Abstrakt Videnskab”.

Mærkelige ting begyndte at ske. Medarbejderne faldt fra hist og her. Afrika, Syd Amerika, New Zealand og andre steder, fordi der var ting, de ikke kunne acceptere — ordet svindler blev atter brugt om G.A.

Endnu mere skulle ske. G.A. sendte en dag en artikel til Mr. Honey, men denne returnerede artiklen uden at bringe den i „Cosmis Newsletter”. Da G.A. derefter bad om en forklaring, tog tingene fart.

I „Cosmic Newsletter” erklærede Mr. Honey, at der ikke mere ville figurere artikler af G.A. I et brev til medarbejderne erklærede Mr. Honey, at G.A. var under hypnose af rummennesker, og at alt, som er udgivet af G.A. efter bogen „Flying Saucer Farewell”, er psykisk i sin oprindelse og derfor falsk.

Atter var G.A. uden hjælp og derfor ude af stand til at arbejde, som han gerne ville. Selv siger han: — de kan kun standse mig på én måde, og det er ved at slå mig ihjel. Lad os så se, om de tør gå så langt!

Hvad skal vi andre nu sige til en sådan redelighed?

Ja, for UFO-sagen er det jo i og for sig ligegyldigt, hvad der sker — den går videre uanset, hvad vi små egoister går og finder på for at genere hinanden.

Hvad med de mennesker som tror på G.A., og som lever på hans filosofi, er de ude, hvor de ikke kan bunde?

Vi vil ikke diktere nogen retning, fordi her må hver især finde vej gennem edderkoppespindet.

Den beretning, som her er givet, er en medarbejders mening om modstanden mod G.A. — men uden garanti.

Hvis derfor De er af en anden mening, kan det

ske, at det engang viser sig, at De havde ret, hvem ved?

For at der ikke fremtidigt skal være nogen som helst tvivl om vor indstilling til det aktuelle bilde, må vi meddele, at der ikke fremtidigt vil blive bragt flere materialer fra Mr. Honey. Vi må samtidigt på det kraftigste advare imod de ting, som udgår derfra.

Mr. Honey starter et telepatikursus om kort tid — andet følger! Det er vort sikre indtryk, at det er for at forplumre den sandhed, som G.A.s filosofi indeholder og for at hjælpe med til at skabe tvivl — tavshedsgruppens vigtigste våben!

Vi ligger med mange brikker og flere kommer sikkert til — måske kan vi en gang udgive en hvidbog om modstanden mod G.A. — et afsnit af tavshedsgruppens arbejdsplan.

G.A. selv er ved at lægge sidste hånd på en bog, som skulle kunne udkomme til sommer — heri beskæftiger han sig bl. a. med modstanden mod hans program.

Uanset hvordan udviklingen skrider frem, så er der grund til at holde øjne og øren åbne — intet er tilfældigt — og da facitlisten sikkert udkommer om et par år eller før, er der atter en enestående chance til at lære! I „SUFOI-kongressen 1963” side 95 under „Afslutning” søger vi at sige det samme — måske skulle De læse dette afsnit én gang til!

Eftertryk forbudt også i uddrag.

Jytte og HC

UFO-NYT 1964

Det er vor plan, at vi i 1964, i højere grad end tilfældet har været tidligere, vil prøve at få mere skandinavisk stof med i UFO-NYT.

En række personer i Danmark og vore skandinaviske nabolande er opfordret til at hjælpe i disse bestræbelser, og vi håber, at det må lykkes efter planen.

Vi har nu i en del år næsten helt været henvist til stof fra udenlandske UFO-tidsskrifter — i flere tilfælde fra tidsskrifter, hvis linie vi generelt tager afstand fra.

Det er svært at kontrollere tildragelser fra det store udland eller at skønne, hvem der taler sandt,

og hvem, der ikke gør det!

Med kendte bidragydere skulle stoffet få et mere sobert skær — og det kan vi vist alle acceptere som ønskeligt.

Adamski vil stadig blive bragt, når han med mellemrum sender artikler møntet på vor læserkreds eller har nyheder, som det kan være af interesse at leve med i.

Det samme gælder SUFOI's medarbejdere rundt om i Europa.

Alt i alt har vi nu muligheden for at få „vor egen linie“ — vi håber at alle aktørers kræfter og held holder!

Jytte og H. C.

Iagttagelsesbeviser

Ought to be translated

Et spørgsmål, der optager mange mennesker inden for de forskellige grene af UFO- og rumforskningen, er dette: Kan der på nogen måde fremskaffes videnskabeligt bevis på de flyvende tallerkeners eksistens?

Lad os først fastslå, hvad betegnelsen „videnskabeligt bevis“ i almindelighed dækker. Et videnskabeligt bevis (jeg taler her om den rent empiriske gren af videnskaben og ikke den aprioriske) er i første række et erfaringsbevis fremkommet på den måde, at man ved talrige og uafhængige forsøgsrækker hver gang når til det samme resultat. — Med fremkomsten af kvante- og relativitetsteorien ser det dog ud til, at der har åbnet sig helt nye veje for videnskaben, men det betyder langtfra, at videnskaben slækker på sit strenge krav, blot, at uendelig mange flere fænomener og manifestationer må tages i betragtning i hver enkelt forsøgsrække. Men dette ligger uden for denne artikels rammer.

Omkring århundredskiftet stødte den berømte franskmand, Camille Flammarion, panden mod muren på grund af følgende doktrin:

For at kendsgerninger (beviser) kan godkendes af videnskaben, vil det være nødvendigt, at de kan fremkaldes vilkårligt; thi det er dette, der karakteriserer videnskabelige kendsgerninger. Sagen drejede sig om — telepati, og netop denne læresætning gav muligvis stødet til de talrige, telepatiske (vilkårligt frembragte) eksperimenter, der siden har fundet sted verden over.

Under den empiriske videnskab hører også iagttagelsesbeviserne, der dækker en stor del af hele det videnskabelige område (f. eks. meteorologi og astronomi.) Fænomenerne kan her ikke vilkårligt frembringes — de er eller optræder som tilbagevendende begivenheder. Til sådanne iagttagelsesbeviser hører f. eks. lyn, nordlys og kometer.

Flammarion sidestillede fremkomsten af telepatiske fænomener med netop sådanne ting som disse tre, idet han sammenligner spontaniteten (eller den tilsyneladende spontanitet) i optrædelsen af alle disse fænomener. Han mener derfor, ovennævnte doktrin står på højde med følgende:

„Jeg vil ikke antage nordlyset, med mindre man fabrikkerer et sådant lige her for mine øjne, — jeg vil ikke tro på lynets virkninger, hvis man ikke kan genfrembringe dem; kun, hvis man skaber mig en komet med dens hale den dag i morgen eller arrangerer en solformørkelse for mig, vil jeg tro derpå“.

Videre siger Flammarion, at en sådan uklar opfattelse af erfaring og iagttagelse er temmelig hyppig. Telepatien, f. eks., tilhører iagttagelsesområdet, ikke erfaringsområdet. Man konstaterer disse kendsgerninger, man frembringer dem ikke!

Foreløbig frembringer vi heller ikke flyvende tallerkener, men må nøjes med at konstatere som kendsgerning, at de optræder som uforudberegnede, tilbagevendende fænomener. Kan iagttagelserne, der er gjort gennem alle disse år af alle disse mennesker da ikke siges at være videnskabelige iagttagelsesbeviser? De flyvende tallerkener synes i sig selv at besidde alle de egenskaber, der skal til, for at henhøre dem under kategorien iagttagelsesbeviser: tilsyneladende spontanitet i forekomsten, utallige menneskers uafhængige iagttagelser, stadig tilbagevendende optræden af de samme fænomener o.s.v.

Vi standser ved ordet: iagttagelse. — I mit leksikon defineres det som følger: *iagttagelse kaldes den vedholdende, nøjagtige og planmæssige sansning, hvorved man danner sig et klart billede af en genstand og dens enkeltheder.*

Og hermed falder vort store håb om at kunne henhøre de flyvende tallerkener under iagttagelsesbeviserne i nogen grad til Jorden.

Har vore iagttagelser af flyvende tallerkener f. eks. været *vedholdende*? Der findes sikkert mange mennesker her på Jorden, som vedholdende har stirret på en flyvende tallerken og har kunnet danne sig et

klart billede af genstanden og dens enkeltheder. Men disse „klare billeder“ har kun i få tilfælde stemt overens med hinanden. Of disse få tilfælde er ikke nok til at kunne udgøre et videnskabeligt bevis. Og *nøjagtige* og *planmæssige* sansninger er der kun forsvindende få af. Det fortvivlende er jo, at fænomenet tilsyneladende ikke er ét, men mange, idet UFOerne optræder på mange forskellige måder, forskellige farver, hastigheder, reflekterende, selvlysende, ja, endog sorte. — Rapporterne her i landet og verden over opviser et sandt lalajdoskop af genstande, der tilsyneladende ikke har noget med hinanden at gøre udover to ting: de bevæger sig i luften eller — de står stille.

Vort iagttagelsesbevis må derfor koncentrere sig om netop disse to ting, mindre om genstandens farve og øvrige udseende, rund, ægformet, rektulær, kvadratisk eller hvad den nu synes at være eller er. — En genstand, der står stille i luften, *kan ikke* være en jordisk genstand. En genstand, der foretager bratte drej med usandsynlige hastigheder, *kan ikke* være en jordisk genstand. Et lille lys, der kommer sejlene hen over himlen ved nattetide, kan være hvadsomhelst, men hvis samme lille lys pludselig standser op og bliver stående stille eller det begynder at foretage usandsynlige manøvrer, nærmer sandsynligheden for, at der virkelig er tale om en flyvende tallerken, sig de 100 %.

Vi må se i øjnene, at videnskaben som sådan ikke kan afvige i sine strenge krav om bevisførelse. At adskillige astronomer og andre kompetente skikkelser har iagttaget flyvende tallerkener er — i følge det ovenfor nævnte — ikke noget bevis på, at de eksisterer. Et sådant bevis kræver langt mere regelmæssighed i UFOernes optræden, så man på forhånd kan beregne deres tilsynekomst. Det kræver desuden, at de altid optræder på samme måde, så der ikke efterlades skygge af tvivl om, *hvad* det er, man iagttaget. Disse to videnskabelige ønsker vil aldrig gå i opfyldelse. Det, vi nemlig har med at gøre, er jo ikke naturfænomener, men rigtig levende mennesker, som oven i købet er ukendte for os og som derfor er umulig at forudberegne rent statistisk. At forvente af UFOerne, at de hver gang skal optræde som runde, orangefarvede genstande, ville vist også være for meget.

Tilbage er der så kun tre ting for os at gøre:

1. Sørge for at være så nøjagtige som mulig i vore iagttagelser og gengivelse af disse samt hefte os mere

ved UFOernes bevægelser end ved deres form og farve, hvoraf der alligevel ikke kan udledes noget.

2. Håbe på, at de flyvende tallerkener vil lande og åbenbare os gåderne om deres forunderlige maskiner — eller på, at regeringerne vil fortælle videnskaben — og os — hvad man ved om UFOer og eksistensen af rummennesker iblandt os.

3. Vente på, at rumforskningen skal nå så vidt, at vi selv kan sende mennesker ud til andre kloder for derved at fremskaffe et virkeligt, videnskabeligt bevis på eksistensen af mennesker på andre kloder og deres rumskibe.

For os, der selv har set flyvende tallerkener og som desuden har studeres emnet gennem snart mange år, henhører rapporterne om UFOerne klart under iagttagelsesbeviserne.

For videnskaben er disse flyvende tingester endnu „moderne overtro“.

Gerda Rørbæk Nielsen.

Cosmic Science

Spørgsmål: *De har omtalt de besøgendes permanente arkiver. Kan De beskrive dem? Er de papir, metalsider, bånd eller hvad?*

Svar: Dem jeg har set ligner meget vore fjernsyns Vided-bånd. Disse har både billeder og ord påført magnetisk. Jeg har ingen ide om, hvordan det er gjort, men det er blevet fortalt mig, at vi endnu ikke har instrumenter her på Jorden, som kan spille dem.

De anvender ikke et alfabetisk system med ord sammensat af enkelte bogstaver, sådan som i mange af vore ord. De bruger symboler som nærmest kan sammenlignes med vor orientalske stil, hvor et enkelt symbol kan repræsentere enten et ord eller en hel ide.

G.A. - H.C.

Selv om man har uret, må man forstå at være høflig.

Voltaire.

Livsvidenskab

Af George Adamski.

Jeg er mange gange blevet spurgt, om jeg har et omfattende bibliotek til brug ved min forskning. Svaret er nej. Det eneste, jeg har, er et stort leksikon. Mit bibliotek er Kosmisk Intelligens, og når jeg mangler svar, øser jeg af denne kilde.

Der er også blevet spurgt: „Hvorfor opnår alvorligt studerende ikke de højder, som de føler, at de i virkeligheden burde nå.“ Det skyldes sædvanligvis, at deres lærer ikke er kvalificeret, ikke er i besiddelse af den viden, der kræves. De fleste beskæftiger sig kun med disse ting af økonomiske grunde og mangler en reel baggrund af tidligere erfaringer, som de kan bygge på.

Den studerende mangler måske også selv fasthed. En søgende kan ikke stige til højderne blot ved at læse eller lytte uden selv at finde ud af problemerne. Jeg har f. eks. haft studerende, som har arbejdet hos mig direkte under fuld personlig frihed. De gjorde gode fremskridt, indtil de lod uvedkommende tanker trænge ind og skabe konflikt. I nogle tilfælde standsede deres udvikling, og de mistede alt, hvad de havde opnået. Dette burde aldrig ske. Alle studerende burde nå frem til et punkt, hvor også de kunne blive lærere.

Det er ligeså vigtigt at arbejde med et problem sammen med en lærer, som det er at lære de forskellige dele af en maskine at kende, før man begynder at instruere andre om denne maskine. Teori som sådan giver os ikke den fornødne erfaring. For enhver, der stræber efter at udvikle sig, gælder det, at han kan lære af bøger og af, hvad der bliver sagt i et klasseværelse, men skal han være leder eller lærer, må han gennemgå en læretid, hvor han arbejder på en mere direkte måde med de problemer, han har studeret i bøgerne. Således er regelen for alt arbejde i verden. Skal det lykkes, må man agte nøje på hver lille detalje. Alle studerende er måske ikke velsignet med rige evner, men jeg har haft nogle, som var.

For nylig var der en, som i løbet af kort tid kunne have overtaget min plads, men da hans interesser splittedes, gik alt det opnåede tabt. Han vil aldrig få den chance mere.

To andre har i øjeblikket stadig fremgang. Især

er den ene i løbet af halvandet år avanceret i forbausende grad, endogså ud over mine forventninger. Denne ville nårsomhelst kunne fortsætte vort arbejde, og der vil ikke være grænser for, hvad han kan drive det til, forudsat at opmærksomheden ikke bliver splittet som i det ovennævnte tilfælde.

Hvorledes kan man være sikker på fremtiden med hensyn til de daglige fornødenheder? Ved at have tro til Skaberen, som har sat os her. For er han ikke livgiveren? Den, der arbejder i hans tjeneste, vil visselig aldrig blive glemt. Jeg har aldrig manglet mad og husly i denne tjeneste. Skønt jeg har smukke omgivelser og et udmærket hovedkvarter, skal der stadig betales for det, men jeg ved, det vil blive gjort; for det er helliget arbejdet og fremtiden for alle dem, der følger mig. Selvom de menneskelige forsikringer skulle svigte, vil Skaberen aldrig lade os i stikken. Den rigdom af kundskab, som mennesker samler sig, er langt mere værdifuld end alverdens guld; for det er en rigdom, som man kan tage med sig gennem hele evigheden.

Når læreren og eleven arbejder nært sammen, kommer de automatisk i „harmonisk“ med hinanden og vil som én person øse af samme informationskilde. På den måde finder de sand telepatisk overensstemmelse. Det er ved at benytte denne fremgangsmåde, at folk fra andre planeter har udviklet sig.

Meditation bør være ophøjet uden den mindste uoverensstemmelse med Kosmisk Lov. Koncentration betyder ikke det, som man i almindelighed antager, men er derimod en ide eller undfangelse af en ide, uden at interessen splittes så meget som i en brøkdelt af et sekund. I samme øjeblik, som et klart mentalt billede er skabt, skal det slippes løs og glemmes. Lad være med at hænge fast ved det. Dette er nødvendigt, for at telepatiske indtryk kan blive afsendt og modtaget fuldstændigt. Jo hurtigere det mentale billede kan blive dannet og sluppet løs, des bedre. At koncentrere sig — koncentration taget i almindelig forstand — vil ødelægge resultaterne, og indtrykkene kan hverken blive korrekt afsendt eller modtaget.

Jeg er i lag med at tilrettelægge Programmet For Livsvidenskab. Det vil blive meget forskelligt fra alt, hvad man før har lært, idet det vil omfatte alle faser af livsformer og de love, som leder dem, netop som rumfolkene har efterlevet dem. Det var på denne

måde, at de opnåede deres nuværende udviklingsstade. . .

Myten, som vi har studeret, vil blive erstattet med realiteter og blive fuldstændig elimineret. Det vil ikke blive forlangt af nogen, at de skal ændre deres tro, ligeså lidt som en, der læser til ingeniør, behøver at forandre tro.

Dette studium vil blive vanskeligt for mange, for det er beslægtet med livsfilosofi, og alle trosretninger er baseret på filosofi. De, som søger dette kursus må forstå en ting, og det ønsker jeg at gøre helt klart nu: Alle må have et åbent sind og en klar forståelse af logik, hvis de skal have noget udbytte af studiet. Deres tidligere erhvervede viden og tro må ikke influere på og skabe forvirring i deres sind. For vi ønsker, at den studerende skal blive leder og lærer for andre.

I 1945 kom en dame til mig med det formål at studere og hjælpe til med arbejdet. Hun havde en meget begrænset viden, nærmest af mystisk art, men hun var i besiddelse af tro på det guddommelige forsyn. Jeg — på den anden side — har haft en viden om disse forskellige faser, selv gennem barndommen. Da hun havde så lidt at vænne sig af med, var hun i stand til klart at fatte den instruktion, der blev givet hende, uden at det tidligere lærte skabte vanskeligheder. Når hun stillede spørgsmål, var det for at vinde bedre forståelse gennem analyse*). Resultatet var, at hendes fremgang var bemærkelsesværdig.

I de senere år var hun ved mange lejligheder i stand til at udfylde min plads, når jeg ikke var til stede. I dag er den klare opfattelse af virkeligheden, som hun havde, blevet ombyttet med mystiske lærdomme, hvori der kun er en del af sandheden. Denne ulykkelige tilstand kom af, at hun begyndte at lytte til andre mennesker, der selv var forvirrede med hensyn til livets sande natur.

Vi finder nemlig mange, mange studier af alle slags, som er beregnet til at tilfredsstille egoet eller personligheden, fremfor at være behjælpelig med at frigøre dette ego til det guddommelige formål. Som følge af det ovenfor omtalte er denne dame startet for fuldt tryk igen, men på en anden vej, som vil føre til endnu større forvirring. Man ser det tydeligt. Hendes selvtillid er blevet erstattet af frygt. Da jeg bad hende om at gøre noget, som hun plejede at gøre ganske udmærket, svarede hun: „Jeg kan ikke“.

Det er, hvad Jesus mente, når han sagde: „Uden at

I bliver som børn, kan I ikke komme ind i himmerigets rige.“ Himmerigets rige er den sande kundskab om livet. Dette er motivet for at starte Studieprogrammet For Livsvidenskab. Det skal udvikle studerende til lærere, der er i stand til at hjælpe andre.

Den hollandske dronning kom med følgende udtalelse til mig: „Deres ligefremme ord og den måde, De fremfører dem på, giver lægmanden mulighed for at føle sandheden af det, De siger. De bringer ham livets virkelighed uden brug af de mystiske udtryk, som gennem tiderne har forvirret mennesket og slavebundet ham til et liv i usikkerhed.“ Man kan ikke tjene to herrer, uden at bedrage den ene, og den ene, vi bedrager, er sædvanligvis os selv.

Det omtalte kursus vil blive tilgængeligt i Danmark — nærmere herom fremkommer til foråret i UFO-NYT.

George Adamski/Alfr. Hansen.

* Analyse betyder i filosofien, at man går tilbage fra det mere sammensatte til det enkle, fra det givne betingede til de principper, hvoraf det afhænger.

J. A.

Spørgsmål og svar

fra C N

med tilladelse fra G A

Spørgsmål 1.: Har De modtaget oplysninger fra rumfolkene om den mand i gesandtskabet, der blev dræbt af en usynlig kraft?

M. P. Dorchester, Massachusetts.

Svar: Nej, det har jeg ikke. Lejlighed til at stille spørgsmål, og modtage direkte oplysninger gives ikke så ofte, som de fleste mennesker tror. Kontakter er arrangeret af rumfolkene, for at disse kan få lejlighed til at bringe de oplysninger, de ønsker at give, ikke nødvendigvis med hensyn til de ting, jeg måske føler er af ret vigtig karakter. Dette tilfælde, ligesom de fleste af den slags, er sandsynligvis refereret let omskrevet i forhold til, hvad der virkelig er hændt. I

fremtiden vil jeg forsøge at få oplysning, samt forberede en artikel om denne begivenhed og om Rivalino da Silvas forsvinden.

Spørgsmål 2.: Hvorfor blev Adamski ikke i Mexico, som han oprindeligt havde planlagt? Hvorfor forandrede han sine planer?

W. L. Seattle, Washington.

Svar: Adamski tog aldrig til Mexico. Såvidt jeg ved, har han stadig planer om at tage til Mexico på et senere tidspunkt. Formålet var at starte en skole med videnskab og filosofi som fag, men den til formålet nødvendige kapital var ikke til stede, så hele programmet er blevet forsinket. Planer kan blive forandret på et hvilket som helst tidspunkt uden varsel. Selv rumfolkene kommer ud for det en gang imellem —. I øjeblikket er Adamski i Europa.

Spørgsmål 3.: I maj-nummeret af S. P. Newsletter hævdede De, at man for at modstå „tavshedsgruppens“ bestræbelser, skulle anvende vrede eller i det mindste indtage en udfordrende holdning. Dette forekommer at være noget uoverensstemmende med både Adamskis holdning og anskuelse. Når man udfordrer på denne måde, kan man ved at „spredde benene og sætte hænderne i siden“ mod angrebet, faktisk hæve sig selv over „angriberne“ og irritere dem. Jeg mener ikke, vi ikke skal gøre modstand, men er dette ikke muligt med en følelse af medlidenhed i behold?

L. G. Oregon.

Svar: Jo, sandelig er det så. En meget bedre måde at sige det på, blev tilsendt mig af en god ven, som også syntes jeg udtrykte erklæringen dårligt, og jeg skal villigt indrømme, at mit dårlige ordvalg gav mange mennesker et forkert indtryk. Her følger min vens erklæring: For at sige det mildt, var jeg forbavset (over din erklæring), når man tager den kendsgerning i betragtning, at vrede er en så ødelæggende følelse. Efter min mening forstærker en sådan reaktion netop den tilstand, som man prøver at fri sig selv for... Hvis en uharmonisk tilstand begynder at vise sig, til trods for, at jeg meget vel ved, at mit legeme er i udmærket fysisk stand, befaler jeg på en meget positiv måde enhver tanke og tilstand, der ikke tilhører mig, og som ikke harmonerer med min skæbne, at vende tilbage til afsenderen for at udføre sit hverv der. Der er ingen følelser indblandet. Det er forbløffende, så hurtigt orden og harmoni er genoprettet. — Naturligvis er dette også blot, hvad jeg ventter“.

Tanken er at være fast, positiv og direkte, og forkaste de tilstande fuldkommen. De bestemmer selv, hvad der skal påvirke Dem, og hvad der ikke skal.

Spørgsmål 4.: Havde rumfolkene noget som helst at gøre med historien om „Miraklet i Fatima?“

L. F. Plummerville, Arkansas.

Svar: Ikke så vidt, jeg ved. Det er yderst usandsynligt, eftersom lignende begivenheder jævnligt forekommer og er meget almindelige, når grupper af mennesker tillader sig at blive følelsesmæssigt stimuleret i forholdsvis høj grad. Fænomener af denne art er sædvanligvis resultatet af en art massehysteri, således som den store svejtsiske psykolog dr. Carl Jung så udmærket har givet en forklaring på. Næsten alle de såkaldte „syner“ opstår på denne måde.

Spørgsmål 5.: Hvor mange mennesker fra Jorden er efter at den moderne „tallerkenalder“ begynde (i 1947) blevet taget til andre planeter, enten for at blive der, eller for et kort besøg.

L. F.

Svar: Jeg er kun i besiddelse af rapporter og erklæringer, ikke noget direkte bevis på, at noget menneske nogen sinde er blevet taget til en anden planet. Imidlertid er, ifølge disse rapporter, mange blevet ført til andre planeter af forskellige årsager. Hvor mange, ved jeg ikke.

Spørgsmål 6.: Hvornår bliver Adamskis næste bog udgivet? Jeg kunne også tænke mig at vide udgivers navn og titlen på bogen. Planlægger De selv at udgive en bog?

L. F. Plummerville, Arkansas.

Svar: Der bliver stadig skrevet på manuskriptet, så derfor er der endnu ikke truffet beslutning om udgivelse, udgivelsesdato eller titel endnu. Hvad mig selv angår, har jeg ingen planer om at skrive en bog.

Spørgsmål 7.: Det er gentagne gange blevet sagt, at rumfolkene ser ud akkurat, som vi gør. Er det da korrekt, at der blandt rumfolkene ikke findes skaldethed, hæslighed, fedme, ar etc.? Dette er jo ret almindeligt blandt jordmennesker.

L. F. Plummerville, Arkansas.

Svar: Nej, det er ikke sandt. Nogle rummennesker har ar efter ulykkestilfælde, mange har ikke. Det afhænger af omstændighederne, og på hvilket sted af legemet, såret findes. Jeg har mødt et højt udviklet rummenneske, som havde et slemt ar, så på dette område kan jeg udtale mig ud fra personlig erfaring. For så vidt angår skønhed, er dette kun et spørgs-

mål om, hvad man anser for at være „et smukt menneske“, og hvad man anser for at være „et mindre smukt menneske“. Disse begreber kan svinge meget, mennesker imellem. Det, der virkelig har betydning, er menneskets personlige værd.

Nogle rummennesker vil uden tvivl over for mange mennesker se ganske ordinære ud, fra en rent fysisk målestok, men deres indre skønhed, så at sige, vil ganske givet skinne igennem. Det er meget mindre sandsynligt at finde fedme blandt rumfolk, men efter min personlige overbevisning er dette dog muligt.

Spørgsmål 8: Anvender rumfolkene nogen sinde en „løftestråle“, som tilfældet formodentlig var ved Jesu Himmelfart?

L. F. Plummerville, Arkansas.

Svar: Ja.

Spørgsmål 9: I det sidste S. P. Newsletter hævdede De, De var i besiddelse af dokumenter og billeder, der skulle bevise Deres udtalelser, for så vidt angår kontakt med rumfolk. Nu ønsker jeg ikke at blande mig op i Deres personlige anliggender, men kunne De sige mig, hvorvidt de billeder er taget af Dem selv eller af rumfolk? Er de taget indvendig i rumskibene, eller er det nye billeder af skibene selv, eller måske billeder af rumfolk?

L. F. Ark.

Svar: Det har jeg adrig sagt. Jeg sagde sådan dokumentation ville fremkomme engang i fremtiden. Jeg er ikke i besiddelse af den for øjeblikket. Med mindre, der er noget, jeg har misforstået, vil jeg få tilladelse til at tage billederne selv.

Spørgsmål 10: En vis gruppe erklærer, at planeterne fra Saturn og udefter, er (alt) for højt udviklede til langvarige jordbesøg. Er dette sandt? Har Adamski nogen sinde omtalt besøgende fra planeterne på den anden side Pluto?

L. F. Ark.

Svar: De eneste mennesker, Adamski har omtalt at han har mødt er fra Mars, Venus, Saturn, Jupiter, Uranus og Neptun. Adamski siger, at planeterne på den anden side af Pluto endnu ikke har udviklet sig til at kunne foretage rumrejser. Ligeledes siger han, at jo nærmere vi kommer mod Solen, jo højere står planeten i sin udvikling. Hermed bliver Merkur den højest udviklede planet. Jorden er for øjeblikket den lavest udviklede planet på grund af „syndefaldet“, således som det detaljeret er beskrevet i „Ombord i Rumskibe“.

Spørgsmål 11: Hvorledes kan man skelne mellem budskaber og svar fra rumfolk, og de budskaber, der har deres oprindelse i „modtagerens“ egen hjerne?

M. H. K. Penn.

Svar: Det kan man ikke. Dette er samtidig hovedårsagen til, at rumfolkene ikke anvender denne metode, men vælger at kontakte personligt i stedet for. Skønt vi måske får mange indtryk direkte fra rumfolk, kan vi kun dømme om deres rigtighed ved hjælp af indholdet. Vi ved aldrig, uden at vi verificerer dette indhold, om en oplysning er autentisk, eller om den er et produkt af ønsketænkning.

Spørgsmål 12: Jeg har en liste over omkring 80 bøger om UFO'er og dermed beslægtede emner. Er der mange af dem, der er falske? Incl. Deres egen, hvor mange sandfærdige publikationer findes der i USA? Består „Tavshedsgruppen“ af rumfolk eller af jordfolk?

Mrs. M. H. K. Lock Claven, Penn.

Svar: Mange tak fordi De klassificerer min publikation blandt de sandfærdige. Jeg anser det ikke for at være klog politik at udtale mig om, hvilke bøger, der er falske, og hvilke ikke. De må selv bedømme hver enkelt bog ud fra indholdet på samme måde, som De må have bedømt min publikation, inden De kom til den erkendelse, at bladet var all right. Jeg er overbevist om, at de fleste forfattere til publikationer og bøger anser deres egne værker for at være korrekte og sandfærdige. For dem er de virkelinge . . . men det er drømme for drømmere. Det er uheldigt, at det meste af litteraturen om kontakter falder i denne kategori.

Her er hvad Adamski siger om dette:

Det er en metode, ved hjælp af hvilken enhver kan foretage sin egen bedømmelse af det, han læser. Lad mig sige det på denne måde: Medmindre De, når De læser noget, der angår naturen og dens love, er en ønskedrømmer, vil De under læsningen have en følelse af harmoni inden i Dem selv. Dette kan accepteres, hvor som helst man finder det.

Men findes der skel, fordømmelser, bedømmelser, profetier (specielt m.h.t. at nævne bestemte datoer), løfter om personlige fordele (belønninger) etc., som ikke er forenelige med de kosmiske love, vil en følelse af uro, frygt eller utilfredshed blive vakt i læserens sind. Alt materiale af denne art kan øjeblikkeligt kasseres.

Da mennesker og natur er, som de er, kan omstændighederne blive forandrede, så en bestemt profeti hindres i at opfylde. Derfor, ved at leve et øjeblik af gangen, som de gør, observerer de fra andre verdener begivenhedernes forløb og møder hvert problem, efterhånden som det opstår, efter bedste evne.

Af samme grund afgiver de ingen løfter og heller ingen profetier.

Svend Larsen

Desmond Leslie

Mr. Honey, lad det være mig tilladt at fremføre et par bemærkninger angående dine artikler om religiøse ritualer og deres oprindelse. Medens det er fuldstændig rigtigt, at forestillingen om en treenig guddom, Fader-Moder-Søn, herskede endnu før den kristne religion, er det ikke korrekt at drage den slutning, at den først begyndte med Nimrod og Semiramis omkr. år 4000 før Kristus. (Vi er enige . . . Red.) Ideen er lige så gammel som Jorden, ja, i virkeligheden ældre. Semiramis led, iflg. hendes fortolkning, enten af en fiks ide eller — hvad der er mere sandsynligt — prøvede at bibringe sit folk denne ide ved at bruge sig selv som et mikrokosmisk eksempel, „som deroppe, så hernede“. Således som den guddommelige Fader-Moder-Søn beherskede universet. (En poetisk måde at forklare De universelle Love på . . . Red.), således var det også med fader, moder og søn her på Jorden. Hvis denne opfattelse af hendes fortolkning er rigtig, gav hun kun udtryk for en evig sandhed i datidens symboler.

Den oprindelige „jomfrufødsel“ er selve universets undfangelse og fødsel i rummets „skød“. Den gamle strofe af Dyzan, som dateres tilbage til Atlantis, beskriver denne proces med mange symbolske detaljer, som — hvis de er korrekt fortolket — sikkert stemmer overens med rumfolkenes viden. I virkeligheden tror mange, at disse gamle hellige bøger blev givet vore første stamfædre af „brødrene“.

Legender fra Ægypten, Kaldæa, Central-Amerika etc. beretter om, hvorledes „guderne“ (højt udviklede væsener fra andre verdener) i begyndelsen kom ned til Jorden i magiske fartøjer, ildskibe, solbåde, via-

manas o.l. — og levede mellem mennesker, underviste og hjalp dem, ja endog fik børn sammen med dem. Disse legender har en dyb esoterisk betydning, men refererer i det ydre til virkelige fysiske tildragelser, som fandt sted umiddelbart efter, at menneskeheden var dannet.

I Alskabningens Uendelige Væsen ligger to modsatte, velafbalancerede polariteter, som vi benævner den positive og den negative (eller om man foretrækker det, det mandlige og det kvindelige, faderen og moderen). Ved samspillet mellem disse to parter opstår et tredje princip, „sønnen“.

Fordi mennesket er et mikrokosmos af makrokosmos, skabt i „Guds billede efter hans lignelse“, finder vi dette treenhedsprincip overalt i naturen. „Den Hellige Treenighed“ gennemtrænger hele verden. Den er aldrig blevet „opfundet“. Dens dybe mysterium er blevet fortolket på forskellige måder af de forskellige religioner, men næsten altid som en familie bestående af fader, moder og søn eller som Kirken udlægger det: Fader, Søn og Helligånd.

De spanske erobrere (Conquistadorerne) fik et chok, da de opdagede, at denne tro allerede eksisterede i den nye verden, som de var kommet for at frelse; og i deres hovmod drog de den slutning, at djævelen havde forudset deres hellige missionsiver, var kommet dem i forkøbet og havde udbredt en „parodi på troen“ blot for at ærgre Gud.

Skavanken var, at Apostelen Peters Kirke, i lighed med andre esoteriske religioner, kun kendte den sande religions ydre former og for længe siden havde lukket sine porte til det „indre tempel“, til „broderskabet“, hvorfra alle verdens store lærere kom. Navnet Peter (Petra) betyder klippe og symboliserer noget fast og hårdt, det gælder sind, intellekt og følelse. Alle esoteriske kirker er bygget op på dette princip. Fordi de har løst (?) deres dogmatiske vanskeligheder gennem intellektuelle og lovbundne fornuftsslutninger, har i allerhøjeste grad bragt „åndens“ stemme til tavshed.

Til trods herfor er det forbavsende, hvor meget af den oprindelige ånd, der har kunnet overleve, hovedsagelig i det liv, der leves af nogle af dens medlemmer.

En ting må man gøre sig klart: verdens trosopfattelser er ikke opfundet for sjov. De er begyndt som forsøg på at give den almindelige mand en konkret forståelse af det åndelige. I disse forsøg var de nødt

til at forme i ord og love ting som ikke kan udtrykkes i ord alene.

Dette er grunden til, at trosretninger, der støtter sig til symboler, ofte er nærmere ved den oprindelige sandhed end dem med en indviklet teologi, udarbejdet af velmenende, men uoplyste lovmagere. De oprindelige sandheder bliver og er altid blevet værnet af „brødrene“, dels på andre planeter og dels hemmelige steder på denne.

Desmond Leslie/Alfr. Hansen.

UFOer og elektromagnetiske forstyrrelser

Den „erratiske“ flyvning, d.v.s. den færdighed at kunne bevæge sig gennem luften på fuldkommen irriterende måde, således som insekterne gør det, er et af de mest ufejlbare kendetegn på et ægte UFO. Ofte er de rent konstruktionsmæssigt næppe til at skelne fra et luftfartøj eller en raket; men der kommer et øjeblik, hvor de står stille, forskyder sig sidelæns uden at kurve eller lader sig falde uden at krænge over.

Til denne forbavsende og for fysikerne indtil for kort sid siden uforklarlige færdighed kommer endvidere forstyrrelser på elektromagnetiske anlæg og indretninger af enhver art.

Det har ofte udseende af, at der med UFOs forbindes overfysiske faktorer i fænomenet, som er i stand til uden videre at sætte den fysiske faktor „elektricitet“ ud af kraft og på okkult vis synes at have magten over den. Sådanne tanker er imidlertid søgte, og vi vil vise, at der findes en mulighed for at forklare de elektromagnetiske interferenser, som stammer fra UFOs, på absolut fysisk måde.

Man har ved kompas bemærket, at passage af UFOs har forårsaget vedvarende forstyrrelser af jordmagnetfeltet. Sådanne forstyrrelser henviser altid til tilstedeværelsen af stærke el-opladninger, hvorved vi holde i erindring, at magnetisme og elektricitet altid står lodret og virker lodret på hinanden. Stærke forstyrrelser af jordmagnetfeltet opstår også ved heftig solpletvirksomhed og ved atomkerneeksplosioner. I begge tilfælde bliver store mængder af elektroner og ioner kastet op i atmosfæren, hvorved ildkuglen fra en atomkerneeksplosion gennem sin større koncentration udvikler en langt større kraft end solpletterne.

I virkeligheden har der ved atomkerneeksplosionen fundet fålelige forstyrrelser sted i strømforsyningen over store områder, og man begynder at betragte dette som et militært middel.

Den mekanisme, som forårsager disse forstyrrelser, kan forklares på følgende måde:

Gennem ionmassen i atmosfæren, som svinger stærkt elektromagnetisk, opstår der mellem ionskyerne, d.v.s. atompaddehatten og jordoverfladen, mægtige „stående bølger“, som inducerer overordentlige stærke strømme i hvilke som helst ledninger og kabler, som benyttes til den normale ledningsstrøm og ofte fører til overbelastning af ledningsnettet indtil ødelæggelse heraf. Ledninger smelter, kabler brænder igennem.

Ved ringere kraft i disse „stående bølger“ indskrænker fænomenet sig til en rytmisk pulsering i overspændingen. Der optræder langs ledningerne de såkaldte „vandre bølger“, som dog er ubehagelige nok.

Da vi ved, at UFOs er stærkt elektrisk opladede og derved ioniserer deres umiddelbare nærhed kraftigt, kan de lige så vel være i stand til at danne tilstrækkelige stærke „stående bølger“ mellem sig og jordoverfladen til, at de vil kunne indvirke på det elektriske system på den nys beskrevne måde.

Det elektriske lys begynder at blafre, lamperne lyser kraftigere end normalt og springer derpå, autobatterier begynder at dampe, autotændingssystemet sætter ud, radio- og fjernsynsmottagelse bliver forstyrret, telefonerne svigter, alt elektroteknisk spiller fuldkommen forrykt....

Naturligvis er omfanget af forstyrrelserne afhængig af størrelse, hastighed og afstand, som el-opladningen skal gennemgå. Jo større, langsommere og dybere UFOet er, jo mere vedvarende vil den interferens være, som det forårsager. Hvis det i et ekstremt tilfælde svæver ikke alt for højt over en by og danner en stationær ionsky om sig, kan det forårsage, at strømmen svigter over hele byen.

„Blackout“ — som er det anglo-amerikanske begreb for sådanne tilfælde — har i de sidste 15 år gentagne gange fundet sted. Antallet af sådanne begivenheder, hvis årsag kan føres tilbage til UFO-overflyvninger, er betragtelige.

Man kan ikke se bort fra, at en stor del af UFO-indsatserne ganske bevidst har haft til hensigt at forstyrre strømforsyningen i større eller mindre grad i bestemte områder. For ofte har UFOs foretrukket om-

råder, som er gennemtrukket af højspændingsledning-
ger.

Man må også tage den mulighed i betragtning, at mange UFOs er en afledning af flylegemer, som op-
rindeligt er udviklet i operativ hensigt med det for-
mål at fremkalde sådanne forstyrrelser.

Da vi må erkende, at UFOs stadig må føre en ved-
varende duel med radarstationer og de militære efter-
retningsforbindelser, så kan man godt forstå, at de
har interesse i forstyrrelse af strømforsyningen.

Så hemmelighedsfuld „blackout“ indtil for kort
Så hemmelighedsfuld var „blackout“ indtil for
kort tid siden — experimentalfysikken kunne virkelig

Information, Wien.

Oversætter: Slej.

SUFOI møde

Tirsdag den 12. november 1963 kl. 20.00
i »VARTOV«, Farvergade, opgang 8¹,
store sal. Entre kr. 3,00 pr. person.

Emne: »UFO-forskningen i moderne tid«
og »SUFOI aftenkolen - København«.

INDBYDERE:

Leif Eckhoff Pedersen
Erling Jensen
Børge Jensen
John Pedersen

Første fotografi?

Matteo Pampomi, Macerata, skriver i et læserbrev
til den italienske avis „Il Tempo“ i mart 1963:

„Det første fotografi af en flyvende tallerken blev
den 27. juli 1897 taget af James B. Sturges og Jacob
Davidson. Det var to studenter fra Det naturviden-
skabelige Institut i Zanesville/Ohio/USA. Da de
fremkaldte en plade af flyvende fugle, bemærkede de
begge, at der på pladen var et mærkeligt linseformet
apparat med kuppel, som lyste. Studenterne erindre-
de, at de absolut intet havde bemærket herom, da de
fotograferede og troede derfor at det drejede sig om
en fejl i pladen. De smed dog ikke pladen bort,
hvorfor den endnu opbevares på Det naturvidenska-
belige Museum i Zanesville“.

UFO-Nachrichten.

Oversætter: Slej.

Er Venus og Mars beboet?

Den 13. april 1962 bragte det russiske kommu-
nistiske partis officielle organ „Isvestija“ en sensa-
tionel artikel skrevet af N. Kozyrew, astrofysiker
ved Jilkowo-observatoriet i Leningrad. Efter en sam-
menfatning af kendte kendsgerninger skriver Kozyrew
følgende: „Disse sidste år har også bragt mange
interessante informationer om vore naboplaneter
Venus og Mars. Endnu for kort sid siden syntes
situationen på Venus temmelig modløs. Det blev
anset for eftervist, at atmosfæren omkring Venus
udelukkende bestod af kultveilte. Nu har man gen-
nem studiet af stråling fra Venus's nathimmel, d.v.s.
den mørke ikke af solen belyste side, modtaget nye
informationer om atmosfærens sammensætning.

Det blev bevist, at der ofte i de øverste lag af
venusatmosfæren (ionosfæren) finder lysekspllosioner
sted, i hvis spektrum tilstedeværelsen af molekular
kvælstof og sandsynligvis også atomar ilt er konsta-
teret. Det kunne også konstateres, at der — foruden
disse lysekspllosioner i ionosfæren — også fandtes
dybere liggende, tykke lag i atmosfæren, som lyste
i natten. Man kunne endvidere konstatere, at dette
lys stammede fra formaldehydgas, som kan opstå
gennem oxydering af naturlige kulbrinter. Dette var
dog kun et indirekte tegn på muligheden af et ek-
sistens af molekular ilt i venusatmosfæren. Denne
undersøgelse blev foretaget af professor V. K. Pro-
kofiew fra Det astrofysikalske Observatorium på
Krim. Det er dog en opdagelse af største betydning.

Gennem førsteklases instrumenter og en moderne,
eksakt målings metode kunne der i Venus' spektrum
eftervises en meget svag ilteffekt indenfor dens at-
mosfære. Det er meget muligt, at denne ilt er resul-
tatet af planters livsfunktioner — ligesom på vor
planet. Det høje indhold af kultveilte i de øverste lag
af venusatmosfæren derimod bliver vel opretholdt
gennem en stærk vulkansk virksomhed. At stærke
gasudbrud på Venus' overflade eksisterer, er bekræf-
tet gennem dannelse af og tilstedeværelse af formalde-
hyd i dens atmosfære.

Også studiet af planeten Mars gennem de sidste år
har givet til resultat, at muligheden for organisk
liv er tilstede under gunstige betingelser.

Observatoriet på Krim har gennemført en lang,
spektroskopisk observationsrække af Mars. Resulta-
tet heraf lader ikke tvivl om, at Mars' røde farve

ikke hidrører fra dens overflade, som man hidtil har troet, men at den er forårsaget af blå og violette stråler fra marsatmosfæren. Af denne kendsgerning kan man slutte, at atmosfærens tæthed ikke er så ringe, som man hidtil havde antaget. I tæthed nærmer den sig nærmest vor egen jordiske atmosfære.

Studiet af planeten viser, at virkeligheden er mere indholdsrig og ophidsende end selv de mest kyniske, menneskelige drømme. Det første menneske, som sætter sin fod på en anden planet, må være forberedt på at blive konfronteret med mange uventede overraskelser. En verden fuld af store opdagelser, som ubetinget vil indføre nye og vigtige ting i den jordiske menneskeheds livsform, venter ham derude og vil i sig selv byde ham vidunderlige eventyr“.

Det er på dette sted vel anbragt at bringe den i mellemtiden afdøde engelske kgl. astronom Sir Harold Spencer Jones's anskuelser i erindring, således som han har udtrykt det for kun 9 år siden.

I en artikel i „Evening Standard“ for den 25. november 1953 rådede han os til „at begrave disse flyvende tallerkener“, og han begrundede sit råd således: „Om forholdene på Venus ved vi tilstrækkeligt til at kunne sige, at liv — ligeegyldigt under hvilken form — er komplet umuligt. Mars derimod viser spor af primitiv vegetation, men livsbetingelserne er så tæt på den grænse, hvor alt liv må ophøre, at det er tvivlsomt, om dyrisk liv overhovedet kan eksistere der. Med sikkerhed kan man sige, at enhver højere dyrisk livsform ikke kan eksistere der. Livet på Mars synes at befinde sig i det sidste stadium og står på randen af fuldstændig livløshed.

Månen er fuldstændig udelukket fra at huse liv, fordi det er en fuldkommen død verden. Beretninger om „små mænd“, som kommer hertil i flyvende tallerkener, er derfor intet andet end humbug“.

Sir Harold Spencer Jones stod på ingen måde alene med sine anskuelser og meninger. Var det ikke på tide, nu da hans position er blevet udhulet, at den nuværende kgl. astronom i eget og forgængers navn bragte en slags rettelse og offentlig undskyldning.

Flying Saucer Review.

Oversætter: Slej.

UFO anno 1896

Det følgende er et optryk fra side 9 i „The San Francisco Call“ fra 3. december 1896 — Teksten er taget direkte fra et eksemplar af avisen, som er lånt på et bibliotek.

„Watertown, Fresno County, Californien, 29. november, 1896. Udgiver Morning Call, San Francisco, Californien.

Hr. redaktør. Et luftskib af kolossal størrelse passerede over vor by i aften kl. 2045. Lyset viste sig først omkring 10 miles syd for dette sted i Tulare Lake området, passerede direkte henover postbygningen, der er placeret nær det sydvestlige hjørne af sektion 11-19-19, M.D.M. og forsvandt mod nord, i retning af Mendola. Højden på dette sted forekom at være omkring 400 feet, skønt det til tider var betydeligt nærmere jorden. Lyset blev mere klart, da det kom nærmere.

Efter at det var passeret, kunne skibets omrids og fremdrivningsapparatet tydeligt skelnes mod den klare himmel. Menneskelige skikkelser kunne tydeligt ses, men forståelige ord kunne ikke høres.

Vi tør ikke danne os nogen mening om hastigheden, men vi vil sige ikke mindre end 15 miles i timen.

Vi undertegnede er villige til at aflægge ed på foranstående erklæring. — Robert Mc. Quarrie, postmester; C. B. Hurlbut, sekretær West Side Canal & Land Co; G. H. Broomann, artesiske brøndborer; H. Jerome Spaulding, proviantmester; H. Preston Hurlbut, civilingeniør“.

Gennem adskillige uger, både før og efter den ovenfor angivne dato, har San Francisco Call bragt artikler om, at der har været rumskibe i dette område i over 10 uger. Der blev offentliggjort tegninger, fremstillet på grundlag af øjenvidneberetninger, og det gav anledning til megen mystik og polemik. Enhver, der måtte være interesseret i at undersøge disse ting yderligere, er velkommen til at aflægge besøg på det offentlige bibliotek i San Francisco, afdelingen på tredje sal. Bed blot om bindet, der indeholder aviserne fra november-december 1896.

UFOerne bemalingsfarve

Den kendsgerning, at der kan berettes om sådanne detaljer som UFOernes farver, viser meget tydeligt, at der må foreligge ikke så få brugbare og troværdige iagttagelser, og at erfaringsmaterialet fra 15 års stadige UFOoperationer tillader udnyttelse i enhver retning.

Det er meningsløst at svælge i den tidligere hemmelighedsfuldhed og at nægte betydningen af enkeltheder ud fra den indstilling, at alt allerede har en eller anden hensigt, men at i øvrigt kun GUD alene behøver at vide, hvor mange forskellige UFOformer og afarter, der findes. . . .

Tanken, at den naturlige i menneskene iboende videlyst netop ikke skulle kunne anvendes på UFOs, er ikke viis, men latterlig.

Derfor vil vi her ud fra saglige synspunkter forsøge at erkende, hvilken sammenhæng der er mellem UFOs og bemalingsfarverne.

Hos os er der tre grunde til, at vore luftfartøjer bliver forsynet med farver, nemlig:

1. at beskytte deres overflade,
2. at gøre dem godt synlige gennem valg af påfaldende farver eller
3. modsat at beskytte dem mod opdagelse gennem sløringsfarver.

Et gennemsnit af UFOobservationer viser os teknikere, at disse regler også kan anvendes på UFOerne. I betragtning kommer de farver, som kan anvendes enten gennem ioniseringseffekter eller gennem gløden.

UFOs viser metalliske overflader med farvetoner som aluminium, sølv, bly, kobber, bronze og guld såvel højglanspolerede som matte. Det kan antages, at denne rækkefølge fra aluminium til bronze kan reduceres, og at de kan gøres lysere, eller mørkere gennem pålægning af sandsynligvis et næsten transparent kunststof. Denne art af konserverende midler bliver også brugt på vore fly.

Ved UFOs har man endvidere fastslået anvendelse af dagslysfarver i rød, orange og gul. Dagslysfarverne er sådanne farver, som omsætter det usynlige ultraviolette i dagslyset i farvetoner og derved bliver lysere. De egner sig glimrende som kendemærker særligt i tåget og diset vejr og letter udmålingen af flyvebaner ved fjernstyrede flylegemer. Til sådanne formål anvendes de også af de jordiske lufstridskræfter.

Sluttelig har man også hos UFOs kunnet iagttage udtalte sløringsfarver som er tilpasset efter baggrunden. Der findes himmelblå UFOs, som anvendes under indsats ved varmere vejr, hvide og gråhvide for indsats mellem skyer, mørkegrå til sorte under indsats i dæmringen og om natten, grå-sort spættede under indsats i usigtbar, tåget vejr, jordfarvede for dybdeflyvning over land, sandfarvede for flyvning i kystområder og vandfarvede for dybdeflyvning over havene.

Bemærkelsesværdig er en vis tidsinddeling i anvendelse af farverne. Fra krigens slutning til 1952 var den overvejende del af indsatsmaskinerne metalfarvede. Overraskelsesmomentet var i det store og hele endnu ikke værdiløst; man kunne altså vise sig som man var.

Fra 1952 til 1960 optrådte hyppigt UFOs med dagslysfarver. Der synes at være gennemført mange opmålingsflyvninger, og der viste sig mange nye typer. Herved må man tænke på, at UFOs af fysiske grunde kun kunne gøre sig forstælige indbyrdes ad optisk vej, og at der ingen radioforbindelse bestod mellem dem bortset fra de længste langbølger. Naturligvis er dagslysfarverne særligt egnede for optisk orientering. I dette tidsrum kunne de endnu operere temmelig frit; man fløj i middelhøjde.

Fra 1960 har taktiken ændret sig. Man søgte nu at passe sig baggrundene, udnyttelse af enhver naturligt skjul og mimicry (= lighed i form eller farve med omgivelserne), alt efter forholdene. Man foretrak ved dag dybdeflyvning og gik om natten i højden på vente-position.

Naturligvis er dette ikke den gyldne regel. Den lader sig kun anvende på hovedparten af indsatserne.

UFOs har i øvrigt også anvendt den modsatte metode af sløring, idet de af og til har anvendt „udblænding“. Det drejer sig her om anbringelse af overdagslys xenonlamper, som også om dagen blænder iagttageren så stærkt, at han ingen enkeltheder ser. Fremfor alt søgte man at beskytte de med glas forsynede mandskabsrum mod nysgerrige blikke udefra.

Vor korte oversigt beviser, hvor frugtbart det kan være at bringe orden i UFOanliggender. Man må blot rykke endnu nærmere til objekterne. . . .

Informationen, Wien.

Oversætter: Slej.

Objektiv tænken og kyndig iagttagelse

Af ingeniør *Walther Kermann*.

Som ved mange meninger, der ikke altid kan bevises ved hjælp af vore 5 sanser, findes der også i spørgsmålet om interplanetarisk besøg fjender, neutrale og tilhængere. Ved dette tema oplever man stadig, at de, der med fast overbevisning taler mod dette emne, hyppigt ikke alvorligt nok har befattet sig med dette område. Et eller andet sted må troen på sådanne ting ikke passe ind i deres verdensanskuelse — og så må der ikke findes noget sådant. Aner de, at der eksisterer væsener med langt højere intelligens eller moral, end de selv kan præstere? Man gør klogt i ikke straks at afvise sagen endside trække den over i det latterlige. Den, der vil fortsætte længere endnu, bliver endog ondsksfuld. At der af politiske eller lignende grunde finder en benægtelse sted mod eksistensen af ikke-jordiske besøgende, er ikke så underligt.

På den anden side skal tilhængere ikke kritikløst tage alt til sig og tro, hvad enhver beretter. Der findes også her vigtigmagere og smarte mennesker (eksempelvis Michalek), som forstår at lokke penge ud af lommen på godtroende medmennesker. Netop idealister bliver ofte et offer for falske profeter — desværre oftere end man aner.

Det er altså nødvendigt at bevare streng objektivitet også over, hvad vi selv observerer på himlen eller kunne komme til at opleve. I første linie bliver det altid kastet i ansigtet på UFOforskeren, at 99,9 % af de observerede objekter har været indbildninger eller ganske andre objekter. Det tjener jo heller ikke noget fornuftigt formål at ville tillægge det sete noget, som slet ikke er noget. Da det heller ikke fortrinsvis er fagfolk, som har observationerne eller kontakterne, så ligger hele sagens natur netop heri. Desuden — til hvilket fagområde skal en sådan fagmand høre? Er det en astronom, en meteorolog, en fysiker, en rakettekniker, eller skal man være parapsykolog? Der består dog ingen tvivl om, at en trænet videnskabelig iagttager med større sikkerhed kan tyde et iagttaget objekt end en amatør.

Der findes en række himmelfænomener, som stadig i erklæringerne om tydede flyobjekter karakteriseres som: luftfartøjer, vejrballer, ildkugler, fyrværkeri,

meteorer, lyskugler, lysreflekser, nordlys, kuglelyn og lignende. Det er derfor nødvendigt at gøre sig fortrolig med fænomener af denne art, og derefter sammenligne dem med UFOernes forholdene sig.

Et *luftfartøj* kan naturligvis i stor højde og med det blotte øje ikke skelnes i detaljer og heller ikke mere høres. Det kan — med tilstrækkelig letsindighed — tydes falsk. Hastigheden kan synes os langsom, når luftfartøjet er tilstrækkelig højt oppe, vendinger kan man ses, når de udføres i større baner eller buer. Dette objekt vil — under forudsætning af, at himlen er klar — efterhånden kun langsomt svinde bort for vore øjne. Om natten kan vi kun få kending af et luftfartøj gennem dets positionslys, der — alt efter synsvinklen — pludselig kan forsvinde. I modsætning til et jordisk fly er UFOerne ikke blot i stand til at udvikle meget hurtigt acceleration, men de er også i stand til at ændre deres flyveretning i skarpe vinkler. Til sådanne hastigheder, der kan være på langt over 10.000 km/t og til sådanne accelerationer er intet jordisk fly konstrueret.

Vejrballer er ubemandede balloner udrustede med instrumenter beregnede for meteorologiske målinger. Flere balloner kan kobles sammen. Har de nået en bestemt højde, så bevæger de sig tilsyneladende ikke mere. I dæmringen kan de være belyst af den op- eller nedgående sol, som er under horisonten.

Lyskugler eller fyrværkerilegemer høres ikke altid på længere afstande. Deres bane er udelukkende opadstigende og atter faldende — ofte med lyseffekter i kulminationspunktet.

Meteorer og ildkugler. Sidstnævnte viser sig ofte at have en særlig gribende lysvirkning, og de kan opnå en størrelse, der synes at være som månediameteren. Begge er budskaber udefra verdensrummet. Meteorer er delvis rester fra en komet. De når Jordens atmosfære med hastigheder mellem 10 og 100 km/sek. og opløses ofte i meget stor højde på grund af luftmodstanden. Så ser vi dem i en mere eller mindre skrå krummet bane som et lysfænomen nedadflyvende, ofte sprængt eller efterladende en hale eller sprudlende af gnister. Iagttagelsen varer sjældent længere end et sekund. Hyppigheden af sådanne himmellegemer er forskellig. Selv om meteorer skulle kunne ses hver nat, så er hyppigheden på den nordlige halvkugle størst omkring høsten (og efter midnat). Bekendt er dagene omkring den 11. august og

den 12. november, som glæder os med deres stjerne-skud. Bemærkes skal kun kort, at foruden meteorer af støvkornsstørrelse kan også meteorer af størrelse med vægt på adskillige tons nå Jorden.

Gennem lysets *reflektion* af iskrystaller, som dannes i stor højde gennem kondensation, kan man undertiden i nærheden af Solen eller Månen se de såkaldte bisole eller bimåner. Det er altså forkert at antage disse lysfænomener for UFOs.

I nærheden af Jordens polarområder kan man om natten blive vidne til farveprægtige lysfænomener — de såkaldte nordlys (sydlys). Disse vidunderlige lysfænomener frembragt gennem el-udladninger i højder indtil 90 km eller mere, viser sig som lysbånd eller stråler med større eller mindre bevægeligheder. Disse fænomener kan ofte ses i flere timer. Norge er det klassiske land for studiet af disse fænomener.

Til sidst skal vi betragte *kuglelynene*. De forekommer os at have udseende af en kugle, der for det meste har størrelse som et hovede, men der forekommer dog også størrelser fra få cm til nogle meter. Disse kugler kan iagttages ved uvejr stående stille eller bevægende sig langsomt. Disse mærkelige tingester kan endog trænge ind i lejligheder og huse, som det enten forlader uden at lave ravage eller eksploderer med større eller mindre skader som følge heraf.

Efter at vi nu er blevet lidt mere fortrolige med de skuffende fænomener, vil vi til slut betragte nogle karakteristiske ting ved UFOerne.

Den sædvanlige form er den kendte kuppelformede eller den cigarformede, som sædvanligvis opholder sig i store højder. Ofte beskrives de mest forskellige former, som dog skyldes, at øjet kun et øjeblik ser det hurtigtglidende objekt, som et slæb. Objektet kan endog ændre form og farve — alt efter hastigheden. Den faktiske størrelse af disse ikke-jordiske flyobjekter svinger mellem mindre end en meter i diameter — her synes det at dreje sig om ubemandede testobjekter — og til en størrelse af adskillige meter. Ja, de cigarformede — betegnede som moderskibe — kan opnå en længde på flere hundrede meter. Som ledsagefænomener til disse objekter er der gentagne gange konstateret overordentlige stærke magnetfelter. Endvidere stråler, som kan virke lammende på den menneskelige organisme. Sidstnævnte er muligt kun beregnet på selvforsvar. Gentagne gange er fundet hvide taver, som er faldet fra objektet — det såkaldte „englehår“. Mangfoldigheden

af disse fænomener bringer med sig, at et stort antal af disse observationer er blevet tydet som ikke-jordiske flyobjekter. På den anden side er mange af disse fænomener os så fremmedartede, at de kun vanskeligt bliver troet af andre end dem, som selv har oplevet dem.

UFO-Nachrichten.

Oversætter: Slej.

Vil vi erobre Mars?

For kort tid siden udkom hos Secker & Warburg, London, en bog skrevet af den amerikanske forfatter Guy Murchie. Bogens titel er: „Music of the Spheres“. Ifølge denne bog har raketforskeren Wernher von Braun allerede planlagt en invasion på Mars. Han skal have sagt, at sådan en aktion ikke ville koste mere end en middelstor krig, selv om han i sine overvejelser ikke har taget i betragtning, hvilke omkostninger der ville opstå ved en eventuelt modstand fra planetens beboere.

Det synes, som om de første forberedelser til denne aktion allerede er truffet. Fremfor alt skal alle fremtidige starter fra Cap Canaveral betragtes som en forberedelse til erobringen af Mars. von Braun skal bl. a. have sagt: „Det videnskabelige grundlag for denne opgave er for hånden. Nu gælder det om at organisere alt og fremfor alt at arbejde snævert sammen med russerne for at få den bedst mulige udrustning til foretagendet“.

Bogens forfatter slutter med den bemærkelsesværdige erklæring, at biologerne sammenligner det planlagte spring af mennesket fra en planet til en anden planet med „springet af en havbeboer til det faste land“, hvilket fandt sted for millioner af år siden på vor planet.

„Flying Saucer Review“.

Oversætter: Slej.

I diktaturet får alt for få lov at sige det, der burde være sagt. I demokratiet får alt for mange lov at sige det, der aldrig burde være sagt.

Jysk Aktuelt

Mere Ghibaudis

Advokat Antonie Corselli, Milano, skriver i et læserbrev til avisen „Il Tempo“ i anledning af Bruno Ghibaudis artikler om de flyvende tallerkener (UFO-NYT oktober 1963:)

Jeg har med interesse læst Deres artikel om flyvende tallerkener. Jeg deler den anskuelse, at der på andre himmellegemer findes væsener som os og med vor intelligens — på mange andre stjerner end-og af meget højere intelligens — ligesom tanken om, at deres fysiske udseende er som vor, lyder meget troværdig.

Jeg finder det dog mærkeligt og lidet troværdigt, at disse væsener fra andre verdener flyver til vor Jord i deres rumskibe og på næsten hemmelig måde viser sig og atter forsvinder uden at kontakte os og uden at lade os lære ting, om hvilke vi intet ved.

Forfatteren til disse artikler siger, at disse væsener har en mission at opfylde og oplysninger at give. Hvad hindrer dem i straks at gøre dette? Menne-skeheden er intelligent og tilstrækkelig udviklet til at modtage disse oplysninger og belæringer.

Svar gennem avisen af Bruno Ghibaudi:

Også i dette tilfælde er vi besjælede af det ønske, der næsten er blevet et truende krav om, at andres anskuelser skal bedømmes efter vore anskuelser. Det er derfor ikke til at undre sig over, at vi ingen forklaring finder eller at forklaringen er utilfredsstillende for os. Dette, som i grunden kun er en konstatering, må ikke være den målestok, hvormed vi vil måle problemet. Det er en fast kendsgerning, at flyvende tallerkener eksisterer, og at de kommer fra andre verdener. At vi ikke forstår, hvorfor piloterne ikke vil vise sig offentligt, er noget helt andet. Det synes mig, at den brede masse af menneskeheden endnu ikke er moden til sådanne begivenheder. Hvorledes kan vi vente et møde af væsener, som er os overlegne i videnskab og sikkert også i moral? Vi, der er parate til at ødelægge hele menneskeheden gennem en nuklear konflikt? Vi, der er blevet et bytte for et afsind, som endog overgår vor egoisme. På hvilken måde og i hvilken ånd skulle vi være parate til at høre på de ikke-jordiske ord? Vi er end ikke i stand til at høre på råd fra de af vore egne, som kun har det ene mål: at forhindre en kon-

flikt og katastrofe. Vi, der udnytter enhver videnskabelig erfaring til ødelæggelsesformål.

Svaret ligger netop i disse spørgsmål.

UFO-Nachrichten.

Oversætter: Slej.

Har du nogen sinde set en målerlave kravle op ad et blad og der, klyngede sig fast til den yderste kant, svinge rundt i luften og føle efter et eller andet? Således er det også med mig. Jeg søger at finde noget der ude hinsides det sted, hvor jeg har fodfæste.

Albert Pinkham Ryder.

(berømt amerikansk maler).

Fem italienske tildragelser

Renato Albanese, der er medarbejder ved bladet „Corriere della Lien“ i Italien har opsøgt forskellige øjenvidner, som har haft oplevelser med UFOs..

Her er hans beretning:

1. Den 10. september 1962 modtages Renato Albanese af hertug Tommaso Gallarati Scotti fra Bellagio i dennes villa. Hertugen fortalte, at han i oktober 1957 sammen med to kreaturhandlere så et langagtigt, sølvskinnende objekt på himlen ved Prada. Objektet fløj med stor hastighed fra nord mod vest. Alle tre så det, og en ting vidste hertugen bestemt: ingen af dem havde drømt.

2. Den unge kvæghyrde Guiseppa Fenu bor i landsbyen Villamassargia på Sardinien. Han forsikrede, at han den 10. oktober 1956 henad kl. 22,30, da han var på vej hjem fra et biografbesøg, så noget helt fantastisk. På den måneløse himmel så han en lysende kugle flyve i nord-sydlig retning. Da den forsvandt bag horisonten dukkede pludselig yderligere tre kugler op, som fløj i formation. „Ca. ½ time efter den første observation, „fortsatte han,“ så vi alle noget, der lignede et luftskib på himlen. Det lyste blå-grøn og var ca. 20 m langt og omgivet af en blålig stribe. Disse striber blev med lige store intervaller afbrudt af lodrette mørke striber. Herefter begyndte kuglerne at kredse om den store cigar“.

3. Den 84-årige Osmondo Prampolini, Via Carlo Pisacane 16, Brescia, fortæller: „Det var i august 1924 kl. ca. 01,45, da jeg begav mig på vej til mit arbejde på mit kontor i fa. Reggio Emilia Gasværk.

Jeg var den gang forretningsfører. Jeg så en kæmpestor skive på størrelse med Månen. Skiven stod for enden af gården og ved siden af gaden, der førte til gasværket. Den havde den samme rødlig farve som Månen, når den ses gennem et tågeslør. Skiven kom langsomt ned, og den havde ikke den luftstribе, som meteorер ofte har. Jeg var fuldkommen forbløffet og målløs. Jeg ville tilkalde en fyrbøder i nærheden, men jeg kunne ikke. Langsomt forsvandt skiven bag gasbeholderen“.

4. Et af de mærkeligste tilfælde i UFOobservatio- nernes historie havde arbejder Bruno Facchini fra Abbiate Guazzone. Den 24. april 1950 var han på vej fra sit arbejde. Det var den aften, da den kraf- tige storm rasede. Netop som han ville gå ind ad døren til sit hus, så han i retning fra sin have (han bor i udkanten af byen) noget, som for ham så ud som gnister. I begyndelsen troede han, at stormen havde forårsaget en kortslutning i el-ledningerne. Da han ville undersøge dette nærmere, så han en stor, mørk masse hænge ubevægelig på nathimlen mellem luftledningerne og et morbærtræ ca. 200 m fra sit hus og til venstre for den vej, som han var kommet ad. På grund af mørket havde han svært ved at se omridset. Fra en spalte på maskinens underste del kom der lidt lys. Et væsen — antagelig en mand — synes at svejse på maskinens overflade. Altså var dette årsagen til de gnister, som Facchini havde set. Manden bar en tætsluttende overall og en slags hjelm. Han så endnu tre væsener iført den samme slags dragt gå rundt inde i den store tingest. De talte med hinanden, men Facchini forstod dem ikke. Af høflighed spurgte han dem, om han kunne være dem behjælpelig, men modtog kun et uforståeligt svar i gutturale lyde. Facchini blev pludselig æng- stelig og trak sig tilbage, men stødte mod en mur af „komprimert luft“, som han mente kastede ham til jorden.

„Efter at arbejdet var tilendebragt“, sluttede Fac- chini, „blev spalten, hvorfra lyset kom, lukket, og objektet — sort som natten — steg hurtigt og for- svandt“.

5. Franco Tomassini er en ung maler, som bor Guido d'Arezza 6 i Milano. Da han en dag foto- graferede i Orlandbjergene ved Pescara så han et objekt på himlen. Objektet kom hurtigt og lydløst nærmere, indtil det standsede ca. 2 m over jorden. Fra den underste del af objektet kom gennem en åb-

ning en meget høj mand (ca. 2 m høj) ud. Han bar en tætsluttende overall, som viste hans muskuløse skikkelse. Han kom nærmere, smilte til mig og sagde „Occoremi acqua“ vi mangler vand. Han viste mig to beholdere, som han sammenfoldet tog ud fra sin lomme. Beholderne var lavet af et eller andet slags plasticagtigt materiale. Tomassini hentede vand til ham, og den fremmede besøgende takkede ham og sagde: „For denne tjeneste vil jeg også gøre dig en tjeneste“. Så sprang han ind i sin tallerken, der som en raket skød til vejrs.

Kilde: Flying Saucer Review.

Oversætter: Slej.

Norsk SUFOI-Center i Bergen

UFO-interessen er nu så stor i Norge, at det er ble- vet besluttet at oprette et norsk hovedkvarter. Da Bergen lige fra begyndelsen har ligget klart i spid- sen med hensyn til oprigtig interesse og forståelse, er det naturligt, at det bliver her trådene samles.

Vi opfordrer således alle nordmænd til at samles om SUFOI Norge. Adr.: Nils Sælensminde, Fyllin- gen, Bergen. Her kan De få rapportskemaer, bestille UFO-NYT og bøger samt få besvaret spørgsmål De måtte være i vildrede med.

Fra SUFOI-Danmark byder vi SUFOI-Norge hjer- telig velkommen og lover al mulig støtte og hjælp i tiden fremover. Med vort kendskab til de personer, som bliver den drivende kraft, er vi sikre på, at vi vil få et frugtbringende samarbejde til gavn for den UFO-interesserede del af vore to folk.

H. C. Petersen

Vi aflægger prøve på vort mod, når vi til- borer mindretallet og på vor toleranse, når vi tilbører flertallet. R. W. Sockman